

[H. C. Hansen.]

ord, men han var, første gang han talte, syntes jeg, politiker i egentlig forstand, og jeg må uden videre erkende, at jeg syntes, det ærede medlem holdt en fremragende tale. I dag blev det ærede medlem simpelt- hen partitaktiker og ikke andet. Den forskel var kedelig. Det ærede medlem fortsætter med at manøvrere med Atlantpagten, som man formelt accepterer uden med et ord at antyde, hvad det radikale venstre vil. Hvor er den limitering, den begrænsning, det radikale venstre vil acceptere? Hvad er det, det radikale venstre vil på dette punkt?

Det ærede medlem stiller krav til andre — og gør det stærkt — om besked. Det ærede medlem burde give både dette høje ting og offentligheden besked om, hvad han selv mener, hvad der skjuler sig under hans opfattelse. Det tror jeg ville være yderst gavnligt.

(Kort bemærkning).

Hans Rasmussen: Af de saglige undersøgelser, der har fundet sted angående de påståede russiske ordrer dels overfor regeringen, dels ved mødet med arbejdsgiverne, fremgik det meget klart, at ni tiendedele af alle de arbejder, der udføres på værfterne for regning udenfor Østeuropa, er vestlige ordrer.

Jeg vil gerne i anledning af det ærede medlem hr. Aksel Larsens bemærkninger sige, at vi har ikke i smedeforbundet modtaget nogen forespørgsler, endsige russiske ordrer. Da det imidlertid kom frem i offentligheden, forsøgte vi først ved henvendelse til den høje regering, dernæst ved henvendelse til arbejdsgiverne at få undersøgt, hvad der virkelig forelå, og vi har under de forhandlinger, der har været ført, indtil nu ikke kunnet finde, at der forelå koncise ordrer, hvilket også repræsentanter for det ærede medlems parti har spurgt om under de forhandlinger, der fandt sted, om hvorvidt det kun var nogle vage forespørgsler.

Det, der i øjeblikket skal give beskæftigelsesmuligheder på værfterne, er reparationer, men i så henseende har det ærede medlem hr. Aksel Larsens parti ikke taget synderligt initiativ. Derimod har socialdemokratiet, smedeforbundet og centralorganisationen søgt, om vi ikke kunne få en del danske skibsreparationer placeret

på værfterne, for det ville hjælpe. Det højeste tal, der har været beskæftiget på de danske skibsværfter, er 15 200. Det er i dag gået ned til 14 100. Vi ved, at hvis vi var i stand til at sikre nogle reparationsarbejder, ville det hjælpe, men vi er selvfølgelig indstillet på også at kunne tage imod udenlandske ordrer, også fra Sovjetrusland, forsåvidt de kan passes ind i byggeprogrammerne, som allerede er lagt. Nogen øjeblikkelig mangel på nybygninger findes der ikke.

(Kort bemærkning).

Viggo Starcke: Da jeg ser, at den tidligere handelsminister, det ærede medlem hr. Weikop, er kommet tilstede, vil jeg gerne forny mit spørgsmål til ham: Vil det ærede medlem bekræfte, at dengang han gennemførte deponeringsordningen, blev den gennemført som en midlertidig ordning, der skulle gælde, indtil markedet var dækket, og derefter bortfalde, og at der ikke dertil var knyttet nogen bemærkning om toldforhøjelse ved deponeringsordningens bortfald?

Jeg vil gerne samtidig benytte lejligheden til at takke den højtærede undervisningsminister for hans venlige bemærkninger om de underudviklede lande og civilingeniør Florian Larsens indsats. Jeg vil høfligt henstille til den højtærede undervisningsminister, om ikke det var muligt for fremtiden at knytte denne mand, som er i besiddelse af en så usædvanlig arbejdskraft og initiativrigdom, til arbejdet med de underudviklede lande.

I en kort bemærkning er det vanskeligt at komme med lange udredninger, og overfor den højtærede statsminister vil jeg derfor ganske kort benytte et billede. Lad os tænke os, at den nederste del af panelet her i salen svarer til det, vi i dag betaler i grundrente til den private kapital som prioritetsrente, som husleje, som butikslige. Det er et beløb på flere hundrede millioner kroner, som ikke går ind i samfundets kasse, hvorfor samfundet i skatter må tage et beløb af samme størrelsesorden, så befolkningen kommer til at betale to gange i stedet for een gang. Lægger vi dertil tolden, toldfordyrelse og toldbeskyttelse, andrager den et lignende beløb, som man må betale for tredje gang.

Efterhånden er den offentlige gæld svulmet op, så man i rente og amortisation betaler et lignende beløb for fjerde gang.